בס"ד "הדף היומי לתולדותינו"

יום **ג'**, **כ"ו** ב**טבת** תשס"ג (**31** ב**דצמבר**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

תגובות רבות ומעניינות – ולא חד-גוניות (אשרי העם שככה לו...!) התקבלו בתגובה לשאלות שביעות רצון של קהל הקוראים. לא אוכל כעת לתת תשובה על כך, ואף אולי יש עוד מכם שירצו להשיב. בכל אופן, ע"מ לקדם ואולי להשלים את עניין דברי **אבא אבן** בפני האו"ם בנושא המשטר בירושלים, נקדיש את הדפים של היום ומחר לנאומו...

"אם אשכחך ירושלים..."

הערבים הניפו חרב לא רק על הקמת מדינה יהודית אלא גם – באותה להיטות וביתר הצלחה – הניפוה על הקמת משטר בינלאומי בירושלים. כשאנו מעתיקים את מבטינו מירושלים אל ישיבות האו"ם, רואים אנו סתירה ... בין אחריות חמירה, שנתקבלה בחגיגיות, ובין החלטה גמורה שלא לעשות כלום לקיומה. אחרי שמועצת הנאמנים הכשירה את התכנית לאישור ולביצוע התכנסה, ב- 19 במרץ 48', לשם קבלת הצעה לדחות לששה שבועות את הדיון בבעיית ירושלים. בינתיים חזרו נציגינו במועצת הבטחון על קריאתם הדחופה שעניין ירושלים יופרד מעניין הסכסוך הכללי ע"י הודעה מפורשת בדבר אחריות האו"ם. קריאתם התדפקה על אוזניים אטומות. בא' באפריל 1948 הודיע מר שרת למועצת הבטחון, **שאם עזב האו"ם את ירושלים לגורלה יעשו יושבי ירושלים, כמובן מאליו, כל מה שיראו לעשות למען קיומם והגנתם**. סוריה ומצרים חזרו על הפזמון העיראקי שהתכנית איננה חוקית, שגורל ירושלים יהיה כגורל שאר הארץ, ושיש לקיים את המצור ומניעת המים מהעיר לא רק כדבר חוקי בזמן מלחמה אלא גם בעתשביתת-נשק, אם תיערך.**דבר לא נעשה למען ירושלים**. ברור היה שאין לצפות ממועצת הבטחון לא "בטחון ורווחה ומעשי-התפתחות ממשיים" ולא השלטת "שלום וסדר".

תשובת האו"ם באה ב- 14 במאי 1948. בשעות אחר-הצהריים. העצרת התכנסה לישיבה מיוחדת כדי להחליט אם תקבל עליה אחריות בירושלים (בשעה שעמד המנדאט הבריטי להסתיים באותו לילה). החלטת (החלוקה משנת) 1947 לא כוננה את ריבונות האו"ם בירושלים. היא רק המליצה על סידורים מסויימים אשר אילו בוצעו – היו, בסופו של דבר, מנחילים לאו"ם למעשה את השלטון שהיה קודם לכן בידי המעצמה המנדאטורית. אולם השלטון הזה לא יכול לקום מתוך ההחלטה כי אם מתוך הגשמתה; ובפרט, מתוך הקמת ממשלה בפועל ממש, ב- 15 במאי 1948, תחת השלטון היוצא.

היתה זו שעת הכרעה שאינה חוזרת. היא הוחמצה מדעת. העצרת קיבלה את דעתן של **ארצות-הברית** ו**עיראק**, כלומר, שאם חפצה לכונן בסיס חוקי לסמכות האו"ם בירושלים, עליה לעשות מעשה בו ביום, לפני השעה שש אחרי-הצהריים, שאז יתם מועד המנדאט. אחרי ויכוח מזורז, אשר לא נודע כמוהו לחיפזון בדברי ימי האו"ם, דחתה העצרת בפירוש: (**א**) את הצעת **גואטמאלה** להעלות תכנית ירושלים על סדר-היום ולאשרה כמו שהיא; (**ב**) את הצעת **ארה"ב** ו**צרפת** "לכונן בירושלים ממשלה-לשעה שתורכב מנציב מטעם האו"ם ומפקידים שיתמנו על-ידיו או ע"י מועצת-הנאמנים; (**ג**) את הצעת **אוסטרליה**, שמציעה תיאר אותה כנסיון אחרון "ליצור קשר כל-שהוא בין האו"ם ובין

"קומה אלוקים, שופטה הארץ, כי אתה תנחל בכל הגוים." [תהלים פ"ב 8]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שלישי**

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום **ג'**, **כ"ו** ב**טבת** תשס"ג (**31** ב**דצמבר**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

ירושלים". לפי ההצעה הזאת, היה הנציב העירוני מטעם האו"ם מוסמך לקיים פעולות מנהליות בירושלים.

{ההמשך, בע"ה, מחר...}

"קומה אלוקים, שופטה הארץ, כי אתה תנחל בכל הגוים." [תהלים פ"ב 8]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שלישי**

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל